

**O NIEKTÓRYCH ZAGADNIENIACH DOTYCZĄCYCH WYDAJNOŚCI ZASTOSOWANIA
GŁÓWNYCH ŚRODKÓW NAPRAWIENIA I RESOCJALIZACJI OSKARŻONYCH NA UKRAINIE**

Savchenko Andrii

*doktor habilitowany nauk prawnych, profesor, Narodowa Akademia Spraw Wewnętrznych,
Kijów, Ukraina*

Kolb Ivan

doktor nauk prawnych, Prokuratura Obwodu Kijowskiego, Kijów, Ukraina

**ABOUT SOME ISSUES CONCERNING THE EFFECTIVENESS OF THE USE OF BASIC
MEANS OF RECTIFICATION AND RESOCIALIZATION FOR CONVICTS IN UKRAINE**

Savchenko Andrii

Dr., professor, National Academy of Internal Affairs, Kyiv, Ukraine

Kolb Ivan

PhD., Prosecutor's Office of Kyiv region, Kyiv, Ukraine

**ПРО ДЕЯКІ ПИТАННЯ, ЩО СТОСУЮТЬСЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ОСНОВНИХ
ЗАСОБІВ ВИПРАВЛЕННЯ ТА РЕСОЦІАЛІЗАЦІЇ ДО ЗАСУДЖЕНИХ В УКРАЇНІ**

Савченко Андрій

доктор юридичних наук, професор, Національна академія внутрішніх справ, Київ, Україна

Колб Іван

кандидат юридичних наук, Прокуратура Київської області, Київ, Україна

Streszczenie. W artykule przeprowadzono kompasową analizę oraz wyznaczono współczesne potencjalne możliwości wyznaczonych w prawie głównych środków naprawienia i resocjalizacji oskarżonych w zabezpieczeniu procesu karno-wykonawczego, a także podczas wyznaczania głównej problematyki wpływającej na poziom efektywności w tym kierunku opracowano naukowo uzasadnione kierunki ich rozwiązania (neutralizacja, blokowanie, usunięcie itd.).

Słowa kluczowe: naprawienie, resocjalizacja, oskarżony, personel, organy, instytucje, wykonanie kary, środki, naprawienie, działalność karno-wykonawcza, efektywność.

Abstract. The article provides a comprehensive analysis of the content and identifies the current potential features of the basic means of correction and resocialization of convicts specified in the law in ensuring the process of criminal-executive and preventive activities in the organs and penitentiary institutions, as well as identifies the main issues affecting the level of efficiency in this direction, and scientifically grounded ways of their overcoming (neutralization, blocking, elimination, etc.) have been developed.

Keywords: correction; resocialization; condemned; personnel of penitentiary bodies and institutions; main means of correction and resocialization of convicts; criminal-executive activities; efficiency.

Анотація. В статті здійснено комплексний аналіз змісту та визначено сучасні потенційні можливості визначених у законі основних засобів виправлення і ресоціалізації засуджених у забезпеченні процесу кримінально-виконавчої та запобіжної діяльності в органах та установах виконання покарань, а також встановлені головні проблеми, що впливають на рівень ефективності у цьому напрямі, та розроблені науково обґрунтовані шляхи їх подолання (нейтралізації, блокування, усунення тощо).

Ключові слова: виправлення; ресоціалізація; засуджений; персонал органів та установ виконання покарань; основні засоби виправлення та ресоціалізації засуджених; кримінально-виконавча діяльність; ефективність.

Постановка проблеми. Як свідчить практика виконання покарань в Україні, одним із пріоритетних завдань на всіх її етапах (з 1991 р. по даний час) було і залишається необхідність підвищення ефективності кримінально-виконавчої діяльності органів та установ виконання покарань, у тому числі з питань, що пов'язані з результативністю застосування до засуджених основних засобів виправлення та ресоціалізації.

Сутність цієї проблеми полягає у тому, що до теперішнього часу, як на прикладному, так і на науковому рівні не визначені в повному об'ємі критерії оцінки діяльності персоналу органів та установ виконання покарань у даному напрямі, що, в кінцевому результаті, не дозволяє встановити реальні можливості впливу процесу виконання і відбування покарань, включаючи й засоби виправлення та ресоціалізації, на особу засудженого з тим, щоб досягти мету покарання (ч. 2 ст. 50 КК та ч.1 ст. 1 КВК України), а також реалізувати на оптимально допустимому рівні, визначені в законі завдання кримінально-виконавчої діяльності (ч. 2 ст. 1 КВК).

Серед інших суттєвих моментів, у цьому контексті, звертають на себе увагу й ті з них, що пов'язані з: а) комплексним застосуванням, визначених у ст. 6 КВК засобів впливу на особу засудженого; б) ресурсним забезпеченням основних засобів виправлення та ресоціалізації засуджених; в) більш предметним і цільовим використанням цих засобів у запобіганні злочинам з боку зазначених суб'єктів; г) співдією, у цьому напрямі, принципів кримінально-виконавчого законодавства (ст. 5 КВК).

Враховуючи ці обставини та сучасний стан кримінально-виконавчої політики України на всіх рівнях її реалізації (доктринальному, законодавчому, правозастосовному, ін.), головним завданням даної наукової статті є розробка теоретико-обґрунтованих заходів, спрямованих на підвищення рівня та ефективності застосування у сфері виконання покарань основних засобів виправлення та ресоціалізації засуджених.

Стан дослідження. Вивчення наукової літератури, показало, що зазначена проблематика є предметом постійних теоретичних розробок таких науковців, як: В. А. Бадира, І. Г. Богатирьов, А. П. Гель, Т. А. Денисова, О. Г. Колоб, В. Я. Конопельський, І. М. Копотун, В. А. Меркулова, О. П. Рябчинська, А. Х. Степанюк, В. М. Трубніков, І. С. Яковець та ін. Поряд з цим, враховуючи низку змін, що внесені у чинне законодавство України з питань кримінально-виконавчої діяльності в останній час (2014-2017 рр.), виникла об'єктивна потреба в їх аналізі та оцінці з точки зору завдань, що стосуються ефективності виконання та відбування покарань в Україні. Саме зазначені обставини і обумовили вибір теми цієї статті та її головних змістовних елементів.

Виклад основних положень. У науковій літературі актуальною є досить складна та прикладна проблема, що пов'язана з ефективністю правового регулювання [1, с. 144-146]. Під ефективністю правового регулювання, в теорії права, розуміють спроможність цього процесу приводити до максимально можливих позитивних результатів за рахунок обґрунтованих, розумних і доцільних витрат та обмежень [1, с. 144]. При цьому, таке регулювання здійснюється на підставі системи відповідних принципів, до яких науковці відносять: а) доцільність; б) адекватність; в) збалансованість; г) передбачуваність; г) прозорість і врахування громадської думки [1, с. 145].

Звичайно, що цей фактор слід враховувати й при визначенні рівня ефективності кримінально-виконавчої діяльності персоналу органів та установ виконання покарань з питань застосування до засуджених основних засобів виправлення та ресоціалізації. Як, власне, й інший аспект цієї проблематики, а саме - ефективність кримінально-правової політики, яка є визначальною серед інших видів політики у сфері виконання покарань, включаючи й кримінально-виконавчу [2, с. 81-95]. Хоча, як вірно зазначають В. І. Борисов та П. Л. Фріс, критерії оцінки ефективності кримінально-правової політики, на сьогоднішній день, не мають унормованого вигляду і формально не закріплені. Їх напрацювання здійснюється поки що на науковому рівні [2, с. 82]. Важливим, у зв'язку з цим, є й інший висновок, який зробили ці науковці - ефективність будь-якої політики у сфері боротьби із злочинністю залежить від дотримання режиму законності при застосуванні правових норм, позаяк порушення закону дискредитують цю політику та зводять нанівець можливості досягнення наміченої мети [2, с. 95].

На переконання В. І. Борисова та П. Л. Фірса, ефективність зазначеної правової політики залежить також від усієї сукупності об'єктивних та суб'єктивних умов, в яких вона реалізується [2, с. 91]. Це, на їх думку, пов'язано з тим, що вона діє не в «порожнині», а в суспільстві, яке пронизано безліччю відносин. Характер взаємозв'язків цієї політики з різними сторонами суспільного життя і визначає ті умови, які в кінцевому підсумку і вимірюють її ефективність [2, с. 91]. Усі ці умови вони диференціювали, залежно від сфери їх дії на:

- а) суспільно-політичні;
- б) суспільно-економічні;

в) ідеологічні [2, с. 91].

Таким чином, і виведені в науці кримінального права критерії, також мають враховуватись при визначенні змісту ефективності кримінально-виконавчої діяльності персоналу органів та установ виконання покарань, по застосуванню до засуджених основних засобів виправлення і ресоціалізації, хоча б, з огляду пріоритетності норм матеріального права щодо норм кримінально-виконавчого права [3, с. 306]. Як з цього приводу обґрунтовано зробив висновок В. І. Борисов, кримінологічний, кримінально-процесуальний і кримінально-виконавчий напрями правової політики не рівнозначні за своїм впливом і місцем у боротьбі зі злочинністю, порівняно з напрямом кримінально-правовим. Останній, як один зі складників правової політики держави у сфері боротьби зі злочинністю, водночас є її системоутворюючим елементом, а тому посідає домінуюче місце серед інших її напрямів [3, с. 306].

Як методологічне підґрунтя при висвітленні змісту даного питання дослідження, використано також результати вивчення науковцями критеріїв та процесу визначення ефективності виконання кримінальних покарань за міжнародними стандартами та практикою [4, с. 85-101]. Зокрема, оцінка ефективності діяльності установ виконання покарань, у яких відбувають покарання засуджені до позбавлення волі, здійснюється за такими критеріями:

- 1) поведження персоналу із особами, які тримаються у зазначених УВП, що включає у себе визначення ознак жорстокого поведження; одиночне ув'язнення; засоби стримування;
- 2) використання засобів захисту – оглядів; процедури подачі скарг; дисциплінарних стягнень; обліків (журналів); розмежування різних категорій засуджених;
- 3) визначення змісту матеріальних умов, у яких відбувають покарання засуджені: харчування; освітлення та вентиляція; особиста гігієна; санітарні умови; одяг та постільні принадлежності; переповненість камер;
- 4) організація режиму та зайнятості: контактів із зовнішнім світом; прогулянок на свіжому повітрі; освіти; вільного часу; релігії; корисної праці;
- 5) забезпечення медичним обслуговуванням: гарантій такого обслуговування та його стану; медичного обслуговування жінок; розвиток трансмісивних хвороб; рівень та кваліфікація медичного персоналу;
- 6) діяльність персоналу УВП: загальні положення; добір, підготовка та підвищення кваліфікації [4, с. 100-101].

Як встановлено І.С. Яковець, такий аналіз критеріїв визначення ефективності діяльності УВП має на меті:

- а) висвітлити різні підходи до мети та процесу виконання покарання у виді позбавлення волі, в інших державах;
- б) з'ясувати спільні аспекти, у розумінні цілей діяльності з виконання кримінальних покарань та суттєві розбіжності в його організації;
- в) виокремити позитивний досвід виконання кримінальних покарань для оптимізації цього процесу в Україні [4, с. 100].

Як показали результати даного дослідження, в нормативно-правових актах ДДУПВП (ДПтС, а на даний час – Міністерства юстиції України), закріплено одинадцять основних напрямів визначення ефективності діяльності органів та установ виконання покарань, а саме:

- 1) управлінська діяльність;
- 2) робота відділів контролю виконання судових рішень;
- 3) оперативно-розшукова діяльність;
- 4) організація режиму, ізоляції, нагляду за поведінкою засуджених та ув'язнених під варту, стан безпеки та надійність охорони;
- 5) стан соціально-психологічної роботи із засудженими;
- 6) виробничо-господарська діяльність;
- 7) матеріально-побутове забезпечення;
- 8) медико-санітарне обслуговування;
- 9) діяльність слідчих ізоляторів;
- 10) робота з кадрами, стан законності;
- 11) діяльність органів пробації [4, с. 71-74].

До ліквідації у травні 2016 року ДПтС України та його територіальних управлінь, [5] оцінка ефективності діяльності органів та установ виконання покарань здійснювалась також на

підставі аналізу визначених у законі [6] статистичних звітів і форм, а саме - шляхом порівняння даних по результатах роботи персоналу ДКВС України за відповідні звітні періоди [7, с. 110-129]. При цьому, застосовується метод математичного перетворення та співставлення показників статистичної звітності за основними напрямками діяльності органів та установ виконання покарань - щомісячно, щоквартально, за підсумками півріччя та року. Всього, як встановлено в ході спеціальних досліджень з означеної проблематики, визначено, для аналізу ефективності та результативності діяльності ДКВС України, у тому числі щодо застосування до засуджених основних засобів виправлення та ресоціалізації, п'ять основних критеріїв [4, с. 74], а саме:

а) рівень безпеки засуджених та осіб, взятих під варту, заходи щодо запобігання злочинам і дисциплінарним проступкам в органах та установах виконання покарань; СІЗО; ступінь виявлення та розкриття злочинів, вчинених в УВП і СІЗО;

б) забезпечення правопорядку, дотримання вимог режиму, ПВР УВП та Правил внутрішнього порядку в СІЗО; ефективність застосування, передбачених законом засобів виправлення і ресоціалізації засуджених;

в) рівень забезпечення встановлених законом та іншими нормативно-правовими актами умов, для тримання засуджених та осіб, взятих під варту, їх комунально-побутового і медико-санітарного забезпечення, забезпечення основними видами продуктів харчування, відповідно до встановлених норм; зниження рівня захворюваності та стан санітарно-епідеміологічного нагляду в УВП;

г) робота органів пробації;

ґ) робота з персоналом ДКВС України [4, с. 74-75].

Висновок: У контексті вирішення завдань даного дослідження, методологічним підґрунтям для визначення найбільш оптимальних критеріїв ефективності діяльності органів та установ виконання покарань з питань застосування до засуджених основних засобів виправлення та ресоціалізації, можуть слугувати ті критерії, що закріплені в п. 12 наказу Генеральної прокуратури України від 2 квітня 2012 р. № 7-гн «Про організацію прокурорського нагляду за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних провадженнях, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян», а саме – це:

1) реальний стан законності у піднаглядних органах та установах;

2) повнота житих заходів реагування щодо усунення порушень законів, причин та умов, що їм сприяли;

3) поновлення порушених прав і свобод людини;

4) відшкодування завданої шкоди;

5) відповідність чинного законодавства, міжнародним нормам і стандартам умов тримання осіб у місцях та установах застосування заходів примусового характеру, попереднього ув'язнення і виконання покарань [8, с. 78]. При цьому, як зазначено в п. 2 даного наказу Генеральної прокуратури України, пріоритетними напрямками наглядової діяльності з означеного предмета нагляду визнані ті, що пов'язані з додержанням:

а) конституційних прав і свобод людини, громадянина, іноземців та осіб без громадянства, під час їх перебування у місцях тримання затриманих, установах попереднього ув'язнення, виконання покарань та інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи;

б) режимних вимог, порядку та умов тримання затриманих і взятих під варту осіб, відбування покарань засудженими;

в) законодавства, спрямованого на запобігання катуванням та іншому характерному поведженню із затриманими, взятими під варту та засудженими;

г) законів, під час провадження оперативно-розшукової діяльності в органах та установах виконання покарань;

ґ) законів, при виконанні покарань, не пов'язаних з позбавленням волі; д) законів у сфері запобігання і протидії корупції у піднаглядних органах та установах; е) законодавства про звернення громадян, забезпечення гарантій належного розгляду та вирішення заяв, клопотань, скарг та пропозицій ув'язнених і засуджених [9, с. 73-76].

Список літератури:

1. Теорія держави і права: підручник для студ. юрид. вищ. навч. закл. / за ред. О.В. Петришина. – Х.: Право, 2014. – 368 с.
2. Борисов В.І., Фріс П.Л. Ефективність кримінально-правової політики // Лисодед О. В. Теоретичні засади вдосконалення правового статусу засуджених / О. В. Лисодед // Правова доктрина України : у 5 т. – Харків, 2013. – Т. 5 : Кримінально-правові науки в Україні : стан, проблеми та шляхи розвитку / В. Я. Тацій [та ін.] ; за заг. ред.: В. Я. Тацій, В. І. Борисов. – С. 81-95.
3. Борисов В. І. Державна політика у сфері боротьби зі злочинністю та її напрями / В. І. Борисов // Проблеми законності: Респ. міжвід. наук. зб. / відп. ред. В. Я Тацій. – Х. : НЮАУ, 2009. – Вип. 100.– С. 305–312.
4. Яковець І.С. Теоретичні та прикладні засади оптимізації процесу виконання кримінальних покарань: монографія / І.С. Яковець. – Х.: Право, 2013. – 392 с.
5. Про ліквідацію територіальних органів управління Державної пенітенціарної служби та утворення територіальних органів Міністерства юстиції: постанова Кабінету Міністрів України від 18 травня 2016 р. № 348 // офіційний вісник України. – 2016. – № 44.
6. Про державну статистику: Закон України від 17.09.1992 № 2614-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 43. – Ст. 608.
7. Правова статистика: Підручник / Джужа О.М., Василевич В.В. та ін.; за заг. ред. проф. О.М. Джужа. – К.: Атіка, 2014. – 448 с.
8. Бусол О. Ю. Political games, або Створення Державного бюро розслідувань в Україні: монографія / О. Ю. Бусол. – К. : Самміт-Книга, 2017. – 232 с.
9. Про організацію прокурорського нагляду за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних провадженнях, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян: наказ Генеральної прокуратури України від 2 квітня 2012 р. № 7 Гн // Закон України «Про прокуратуру». Науково-практичний коментар: у 3 кн. / За ред. О.М. Литвака. – К.: Алерта, 2013. – Кн. 3: Галузеві накази Генерального прокурора України та інші відомчі нормативні акти прокуратури. – 504 с.

ABOUT SOME ISSUES CONCERNING THE EFFECTIVENESS OF THE USE OF BASIC MEANS OF RECTIFICATION AND RESOCIALIZATION FOR CONVICTS IN UKRAINE

Savchenko Andrii, Kolb Ivan

Formulation of the problem. As the practice of punishment in Ukraine shows, one of the priority tasks at all its stages (from 1991 to the present time) was and still remains the need to increase the efficiency of criminal-executive activities of penitentiary bodies and institutions, the effectiveness of the use of correction and re-socialization of the basic means of the convicts.

The essence of this problem lies in the fact that to date, at both the applied and the scientific level, the criteria for assessing the performance of the staff of the penitentiary organs and institutions in this direction are not fully determined, which ultimately does not allow to establish the actual possibilities of influencing the process of execution and serving of sentences, including means of correction and re-socialization, on the person of the convicted person in order to achieve the purpose of the punishment (Part 2 of Article 50 of the Criminal Code and Part 1 of Article 1 of the Criminal Code of Ukraine), and also to implement optimally permissible level, you the tasks specified in the law of criminal-executive activity (Part 2 of Article 1 of the Criminal Code).

Among other significant moments, in this context, attention is drawn to those of which, related to: a) complex applications, defined in Art. 6 KVN of means of influence on the person of the convicted person; b) resource support of the basic means of correction and resocialization of convicts; c) more objective and purposeful use of these means in preventing crimes from the indicated subjects; d) co-operation in this area with the principles of criminal-executive legislation (Article 5 of the Criminal Code).

Taking into account these circumstances and the current state of the criminal-executive policy of Ukraine at all levels of its implementation (doctrinal, legislative, law enforcement, etc.), the main task of this scientific article is the development of theoretically grounded measures aimed at

increasing the level and efficiency of application in the field of execution of sentences the basic means of correction and resocialization of convicts.

State of research. The study of scientific literature, showed that the mentioned problem is the subject of constant theoretical developments of such scholars as: V.A. Badira, I.G. Bogatyrev, A.P. Gel, T.A. Denisova, O.G. Kolob, V.Ya. Konopelsky, I.M. Kopotun, V.A. Merkulova, O.P. Ryabchinskaya, A.H. Stepanyuk, V.M. Trubnikov, I.S. Yakovets and others. Along with this, taking into account a number of changes made to the current legislation of Ukraine on criminal-executive activities recently (2014-2017), there was an objective need for their analysis and evaluation in terms of tasks related to the effectiveness of implementation and serving sentences in Ukraine. It is these circumstances that determined the choice of the subject of this article and its main content elements.

Statement of the main provisions. In the scientific literature, a rather complicated and applied problem is connected with the effectiveness of legal regulation [1, p. 144-146]. Under the effectiveness of legal regulation, in the theory of law, understand the ability of this process to lead to the maximum possible positive results at the expense of reasonable, reasonable and reasonable expense and limitations [1, p. 144]. At the same time, such regulation is carried out on the basis of a system of relevant principles, which scholars include: a) expediency; b) adequacy; c) balance; d) predictability; e) transparency and consideration of public opinion [1, p. 145].

Of course, this factor should be taken into account when determining the level of effectiveness of criminal-executive activities of the personnel of the penal institutions and institutions for the application of correction and resocialization to the convicted persons. As, in fact, another aspect of this problem, namely, the effectiveness of criminal law, which is a decisive factor among other policies in the field of execution of sentences, including criminal execution [2, p. 81-95]. Although, as rightly pointed out by VI Borisov and P. L. Fris, the criteria for assessing the effectiveness of criminal law policies, to date, are not of a normalized form and are not formally fixed. Their work is still carried out at the scientific level [2, p. 82]. Importantly, in this regard, there is another conclusion that these scholars have made: the effectiveness of any crime-fighting policy depends on compliance with the rule of law in the application of legal norms, since violations of the law discredit this policy and undermine the ability to achieve the intended purpose [2, p. 95].

According to VI Borisov and P. L. Fris, the effectiveness of this legal policy also depends on the totality of objective and subjective conditions in which it is realized [2, p. 91]. This, in their opinion, is due to the fact that it acts not in the "cavity", but in a society that is permeated with many relationships. The nature of the relationship of this policy with different aspects of social life and determines the conditions that ultimately measure its effectiveness [2, p. 91]. All these conditions they differentiated, depending on their sphere of influence on:

- a) socio-political;
- b) socio-economic;
- c) ideological [2, p. 91].

Thus, the criteria set out in the science of criminal law should also be taken into account in determining the content of the effectiveness of criminal-executive activities of the personnel of the organs and penal institutions, on the application to the convicted of the basic means of correction and re-socialization, at least, given the priority of the rules of substantive law with respect to norms criminal executive law [3, p. 306]. As V. I. Borisov reasonably concluded in this regard, the criminological, criminal-procedural and criminal-executive directions of legal policy are not equivalent to their influence and place in the fight against crime, compared with the criminal-legal direction. The latter, as one of the components of the state's legal policy in the field of combating crime, at the same time is its system-forming element, and therefore occupies a dominant position among its other directions [3, p. 306].

As a methodological basis when highlighting the content of this issue of research, the results of studying the criteria of the scientists and the process of determining the effectiveness of the execution of criminal penalties according to international standards and practice [4, p. 85-101]. In particular, an assessment of the effectiveness of penitentiary institutions serving sentences of sentenced to imprisonment is carried out according to the following criteria:

- 1) the handling of personnel with persons who are kept in the specified UVP, including the definition of signs of ill-treatment; solitary confinement; deterrence;
- 2) the use of remedies - reviews; complaints procedures; disciplinary charges; records (magazines); the distinction between different categories of convicts;

3) determining the content of material conditions in which convicted persons are serving: food; lighting and ventilation; Personal Care; sanitary conditions; clothes and bedding; overcrowding of cameras;

4) organization of the regime and employment: contacts with the outside world; outdoor walks; education; free time; religion; useful work;

5) provision of medical services: guarantees of such service and its condition; medical care for women; development of transmissible diseases; level and qualifications of medical staff;

6) activity of staff of the UVP: general provisions; selection, training and advanced training [4, p. 100-101].

How to install IS Yakovets, such an analysis of the criteria for determining the effectiveness of the activity of the UVP is aimed at:

a) highlight different approaches to the purpose and process of execution of sentences in the form of imprisonment, in other states;

b) to find out common aspects in understanding of the objectives of criminal penalties and significant differences in its organization;

c) to distinguish the positive experience of the execution of criminal penalties in order to optimize this process in Ukraine [4, p. 100].

As the results of this study have shown, in the legal acts of the State Department of the Interior (DPTs, and at the present time - the Ministry of Justice of Ukraine), the eleven key areas of determining the effectiveness of the activity of the organs and penal institutions are fixed, namely:

1) management activities;

2) work of the departments of control over execution of court decisions;

3) operational search activities;

4) organization of the regime, isolation, supervision over the behavior of prisoners and detainees in custody, state of security and reliability of protection;

5) the state of social and psychological work with convicts;

6) industrial and economic activity;

7) material and household security;

8) medical and sanitary service;

9) the activities of investigative isolators;

10) work with personnel, the state of law;

11) activity of probation bodies [4, p. 71-74].

Upon liquidation in May 2016 by the DPTU of Ukraine and its territorial departments, [5] an assessment of the effectiveness of the activities of penitentiary authorities and institutions was also carried out on the basis of the analysis of statutory reports and forms defined in the law [6], namely by comparing data on the results of the work of the staff DKVS of Ukraine for the corresponding reporting periods [7, p. 110-129]. In this case, the method of mathematical transformation and comparison of indicators of statistical reporting on the main directions of activity of bodies and penal institutions - monthly, quarterly, on the results of the six months and a year. In total, as it was established in the course of special researches on this problem, it was determined, for the analysis of the effectiveness and effectiveness of the activity of the Ukrainian SSD, including the application to the convicted basic means of correction and re-socialization, five basic criteria [4, p. 74], namely:

a) the level of safety of convicted and detained persons, measures to prevent crimes and disciplinary offenses in penitentiary institutions and institutions; SIZO; the degree of detection and disclosure of crimes committed in the administrative units and the SIZO;

b) maintenance of law and order, observance of the requirements of the regime, the PRR of the Ministry of the Interior and the Rules of internal order in the SIZO; the effectiveness of the use of remedies provided for by law by the law and the re-socialization of convicts;

c) the level of provision of the conditions prescribed by law and other normative legal acts for the detention of convicts and persons who have been taken into custody, their communal and domestic sanitation, provision of basic foodstuffs in accordance with established norms; decrease in the incidence rate and the state of sanitary-epidemiological surveillance in PI;

d) work of probation bodies;

e) work with the staff of the Internal Affairs Committee of Ukraine [4, p. 74-75].

Conclusion: In the context of solving the tasks of this study, the criteria set out in paragraph 12 of the order of the General Prosecutor of Ukraine from April 2, 2012 № 7-hn "On the organization of prosecutorial oversight of compliance with laws in executing court decisions in

criminal proceedings, as well as in the application other measures of coercion related to the restraint of personal liberty of citizens "- namely this:

- 1) the actual state of law in supervisory bodies and institutions;
- 2) completeness of the taken measures of reaction to elimination of violations of laws, reasons and conditions that they have contributed;
- 3) renewal of violated human rights and freedoms;
- 4) compensation for the harm done;
- 5) compliance with applicable law, international norms and standards of conditions of detention of persons in places and institutions of the use of measures of compulsory nature, pre-trial detention and execution of sentences [8, p. 78]. At the same time, as noted in paragraph 2 of this order of the General Prosecutor's Office of Ukraine, the priority directions of supervision activity on the specified subject of supervision are those that are associated with observance:
 - a) the constitutional rights and freedoms of a person, a citizen, a foreigner and a stateless person during their stay in the places of detention of detainees, institutions of pre-trial detention, execution of penalties and other coercive measures connected with restriction of personal freedom;
 - b) regime requirements, order and conditions for the detention of detained and detained persons, serving sentences by convicts;
 - c) legislation aimed at preventing torture and other specific treatment of detainees, detainees and convicts;
 - d) laws, during the conduct of operational and investigative activities in penitentiary institutions and institutions;
 - e) laws, in the execution of sentences not related to deprivation of liberty; e) laws in the field of prevention and counteraction of corruption in supervisory bodies and institutions; e) legislation on citizens' appeals, guarantees of proper consideration and resolution of applications, petitions, complaints and sentences of prisoners and convicts [9, p. 73-76].

Reference:

1. Teoriya derzhavy i prava: pidruchnyk dlya stud. yuryd. vyshch. navch. zakl. / za red. O.V. Petryshyna. – KH.: Pravo, 2014. – 368 s.
2. Borysov V.I., Fris P.L. Efektyvnist' kryminal'no-pravovoyi polityky // Lysodyed O. V. Teoretychni zasady vdoskonalennya pravovoho statusu zasudzhennykh / O. V. Lysodyed // Pravova doktryna Ukrayiny : u 5 t. – Kharkiv, 2013. – T. 5 : Kryminal'no-pravovi nauky v Ukrayini : stan, problemy ta shlyakhy rozvytku / V. YA. Tatsiy [ta in.] ; za zah. red.: V. YA. Tatsiy, V. I. Borysov. – S. 81-95.
3. Borysov V. I. Derzhavna polityka u sferi borot'by zi zlochynnistyuu ta yiyi napryamy / V. I. Borysov // Problemy zakonnosti: Resp. mizhvid. nauk. zb. / vidp. red. V. YA Tatsiy. – KH. : NYUAU, 2009. – Vyp. 100.– S. 305–312.
4. Yakovets' I.S. Teoretychni ta prykladni zasady optymizatsiyi protsesu vykonannya kryminal'nykh pokaran': monohrafiya / I.S. Yakovets'. – KH.: Pravo, 2013. – 392 s.
5. Pro likvidatsiyu terytorial'nykh orhaniv upravlinnya Derzhavnoyi penitentsiarnoyi sluzhby ta utvorennya terytorial'nykh orhaniv Ministerstva yustytsiyi: postanova Kabinetu Ministriv Ukrayiny vid 18 travnya 2016 r. № 348 // ofitsiyyny visnyk Ukrayiny. – 2016. – № 44.
6. Pro derzhavnu statystyku: Zakon Ukrayiny vid 17.09.1992 № 2614-XII // Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny. – 1992. – № 43. – St. 608.
7. Pravova statystyka: Pidruchnyk / Dzhuzha O.M., Vasylevych V.V. ta in.; za zah. red. prof. O.M. Dzhuzhy. – K.: Atika, 2014. – 448 s.
8. Busol O. YU. Political games, abo Stvorennya Derzhavnoho byuro rozsliduvan' v Ukrayini: monohrafiya / O. YU. Busol. – K. : Sammit-Knyha, 2017. – 232 s.
9. Pro orhanizatsiyu prokurors'koho nahlyadu za doderzhannyam zakoniv pry vykonanni sudovykh rishen' u kryminal'nykh provadzhennyakh, a takozh pry zastosuvanni inshykh zakhodiv prymusovoho kharakteru, pov'yazanykh z obmezhennyam osobystoyi svobody hromadyan: nakaz Heneral'noyi prokuratury Ukrayiny vid 2 kvitnya 2012 r. № 7 Hn // Zakon Ukrayiny «Pro prokuraturu». Naukovo-praktychnyy komentar: u 3 kn. / Za red. O.M. Lytvaka. – K.: Alerta, 2013. – Kn. 3: Haluzevi nakazy Heneral'noho prokurora Ukrayiny ta inshi vidomchi normatyvni akty prokuratury. – 504 s.